

Riport Benis Ervinné Zsuzsa nénivel, aki 1972-től 92-ig tanított iskolánkban

-Milyen szakon tanított?

-Én az első és második osztályban, alsó tagozaton tanítottam.

-Már kiskorában is tanítani szeretett volna?

-Amikor általános iskolába jártam, volt egy ilyen ötletem. Majd a későbbiekben elvégeztem a tanítóképzőt, úgyhogy az álom valóra vált. A családban már volt egy pedagógus, ő volt a példaképem.

-Esetleg volt egy kedvenc osztálya, amire szívesen emlékszik vissza?

-Volt, a Simon Karcsi-féle osztály, ahol Petrás Éva, és Morvai Lacika tanult még. Jó volt őket tanítani, okos osztály volt. Lacika lett aztán iskolánkban a szülői munkaközösség vezetője, Karcsi pedig Kelenvölgyi képviselője lett.

-Iskolánkban mostanában vannak rendezvények: farsang, Ki mit tud?stb. Akkortájt is voltak iskolai rendezvények?

-Igen, voltak farsangok, de annyiban különböztek, hogy a szülők nagyon szép jelmezeket készítettek, nem kölcsönöztek. Nagyon ötletesek voltak. Minden osztály felvonult, és értékelték őket. Mondtak egy-egy verset, ami jellemezte a ruhájukat. Emlékszem, akkor is volt hercegi pár, én vezettem be őket. Mindig a legszebb kislány és kislány volt a pár. Mondtak egy kis verset, és utána kezdődött a farsang. Nagyon régi hagyomány volt ez már akkoriban is.

-Voltak a tanítási idő alatt diákcsínytevések, amikor ön volt diák?

-Apácák tanítottak nagyobb részben, és szigorúak voltak, úgyhogy nem voltunk rosszak. Amikor már én tanítottam, egyszer eltűnt egy értékes tárgy, aminek az eltűntetője ismeretlen maradt, de később visszacsente a helyére.

-Ön szerint miben különbözött az akkori és a mostani diáktársadalom?

-Akkor egy kicsit nyugodtabbak voltak a gyerekek, nem volt bennük ennyi fölös energia. A szülői ráhatások is nagyon jók voltak: biztatták a gyermekeket a tanulásra, és mindent megtettek a tanulás érdekében. A munka volt az első. Volt, amikor egy diák a testvérét tanította, és a báty húzta fölfele a kisebbet.

-Ön milyen tanuló volt?

-Négyes, ötös volt az átlagom.

-Az ön tanításának ideje alatt volt egyenruha a iskolában?

-Köpenyt kellett viselniük a tanároknak. A gyerekek egyenruháját szépen lassan elhagytuk. Például nyáron levettük a meleg miatt a köpenyt, és nem is vettük vissza, így aztán fokozatosan elhagytuk.

-Önnek melyik volt a legkedvesebb élménye a tanítás alatt?

-Általában amikor egy kis első osztályos megtanult olvasni, írni. Mert ez volt a legnagyobb dolog! Volt, amikor egy szülő bejött, és könnyes szemmel mondta, hogy a gyermeke megtanult olvasni.

-Hiányzik a tanítás?

-Nehezen tudtam befejezni a tanítást, nagyon kötődtem hozzá. Hiányzik a segítségadás, a tudás átadása. Aztán az idő múlásával kénytelen voltam abbahagyni. De volt, amikor kisebb kihagyás után visszamentem "kisegíteni" az iskolába, például amikor egy-egy tanár hosszabban hiányzott, bementem helyettesíteni.

-Mivel tölti mostanában mindennapjait?

-Várom, hogy hazajöjjön a lányom a munkából. Azonkívül van két kis unokám, akikhez el szoktam menni. Hiányzik néha a tanítás, de úgy érzem, ki vannak töltve a mindennapjaim..

-Vissza szokott-e nézni az iskolába?

-Igen, az ünnepekre vissza szoktam menni, mindig jelen vagyok. Az anyák napi ünnepélyre elhívott a lányom, úgyhogy ott is jelen voltam.

-Milyenek voltak az első napok, amikor el kezdett tanítani?

-Egy bakonyi kis faluban kezdtem a tanítást. Nagyon jó kapcsolatot ápolok velük még ma is.

-Milyen létszámú volt a legnagyobb osztálya?

-Egyszer volt 56 fős elsős osztályom, az nagyon nehéz volt. Három hónap után kettőbe vették az osztályt. Nehéz volt megosztani a figyelmet közöttük, de végül sikerült.

-Táborok, erdei iskolák voltak?

-Erdei iskolák nem voltak, táborokat tartottunk.

-Vannak-e olyan tanárok, akik akkor is tanítottak, amikor ön aktív pedagógus volt, és még most is iskolánkban tanítanak?

-Igen. Zsóka néni, Béla bácsi, Ili néni, Zsuzsa néni, Mária néni.

-Volt-e nagy diákálma?

-Az álmom az volt, hogy a fiam mellett legyen egy lányom, és hogy a gyermekem is pedagógus legyen.

-Volt-e olyan gyerek, akit tényleg nehéz volt tanítani?

-Igen, egy volt, akit valóban nehéz volt tanítani, mert reggel 10 óra után teljesen elfáradt.

-Mit üzen a Kelenvölgyi Iskolának?

-Becsüljétek az iskolát, a családias légkört, a jó közösséget, és tanuljatok!

(Készítették: Griffiths Dániel, Komáromi Réka 7.a)